

salvator

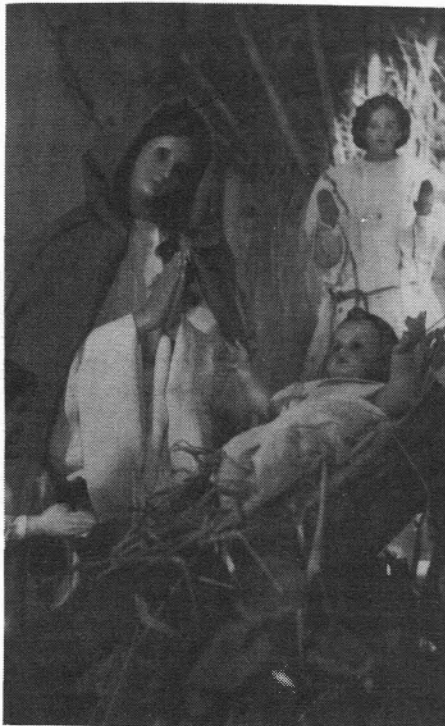
DAVIDSFONDS

GROENCOMITE

HEEMVRIENDEN

KESSELS DRIEMAANDELIJKS KULTUREEL TIJDSCHRIFT

Nr 4

Groencomité, Heemvrienden en
Davidsfonds Kessel
wensen U uit ganser harte
een Zalig Kerstfeest!
Laat het een echt Feest worden
van vrede en vergiffenis !
Het verleden dichtdoen
met de mantel
van de vergiffenis !
Vrede en vergiffenis
horen bij elkaar !
Er is geen vrede
en er kan geen vrede zijn
zonder vergiffenis !
In de menselijke onmacht
om te vergeven,
ligt het fiasko
van alle ronde
en groene tafels,
van eindeloze besprekingen
over vrede in de wereld
en in de huiskamer!
Groencomité, Heemvrienden en
Davidsfonds Kessel
wensen U een vredevol Kerstfeest!

Groencomité, Heemvrienden en
Davidsfonds Kessel
wensen U een Gelukkig Nieuwjaar!

want je bent een wandelend wonder op de aarde. Waarom sta je niet verstomd over jezelf en over al de anderen om je heen? Vindt je het zo gewoon, zo vanzelfsprekend dat je ziet, dat je hoort, dat je leeft, dat je leven mag? Waarom dan je tijd verliezen in een zinloze jacht naar geld en bezit? Neem rustig je tijd om eenvoudig gelukkig te zijn, want elk jaar, ook 1973 is een milde gave uit Gods hand, zo maar om niets gegeven... En je zou dan niet gelukkig zijn? Groencomité, Heemvrienden en Davidsfonds Kessel, wensen U een Gelukkig Nieuwjaar!

LELIJKE RUPS, MOOIE VLINDER !

De uitwendige vorm van een vlinder

In aansluiting op het vorige nummer waarin ik de volledige metamorfose van de vlinder heb behandeld, wil ik graag nog enkele inlichtingen verstrekken over de uitwendige vorm van de vlinders.

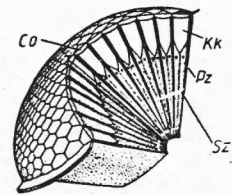
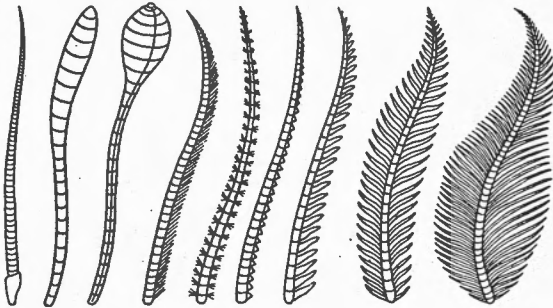
Kenmerkend voor de vlinders is het **UITWENDIGE GERAAMTE**, dat uit chitine bestaat. Dit is een stof die goed bestand is tegen allerlei invloeden van buiten uit. Door dit chitineuse pantser bezit het lichaam een grote stevigheid. De verdeling van het geraamte in aparte chitineplaten, die door weke en plooibare chitineplaten zijn verbonden, maakt dat er beweging mogelijk is. Deze aparte delen vormen de segmenten die op hun beurt weer eenheden van nog hogere orde vormen of zelfs met elkaar versmolten zijn.

De delen van de hogere orde zijn :

kop (caput), borststuk (thorax) en achterlijf (abdomen).

De kop draagt de voornaamste zintuigen. Opzij bevinden zich twee grote facetogen, op het voorhoofd dikwijls ook nog enkelvoudige oogjes, tussen de ogen de sprieten of antennen en aan de onderzijde de roltong.

De facetogen zijn honderden aparte oogjes. Elk oogje dat van buitenaf te zien is als een zeshoekje, werkt onafhankelijk. Het gezichtsvermogen van de vlinders is vrij zwak, ze kunnen slechts voorwerpen waarnemen die zich hoogstens op enkele meters afstand bevinden. Binnen deze afstand kunnen de vlinders, vooral de dagvlinders, heel goed kleuren onderscheiden.

Schema van een
facetoog

Verschillende spriettypen

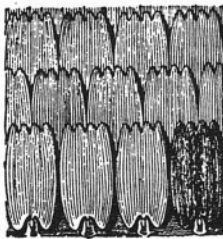
De sprieten bestaan uit een groter of kleiner aantal leden en verschillen van soort tot soort. Bij vele nachtvlinders zijn de sprieten van de wijfjes steeds minder ontwikkeld dan die van de mannetjes. De sprieten dienen voornamelijk voor het ruiken, maar worden ook gebruikt voor het betasten en om geluiden en trillingen waar te nemen. De reuk is zeer goed ontwikkeld. Hierdoor kunnen de mannetjes de wijfjes op grote afstand vinden. Voor het wijfje is het reukvermogen vooral van betekenis om de geschikte voedselplant voor de rupsen te kunnen vinden zodat zij daar haar eitjes

kan leggen.

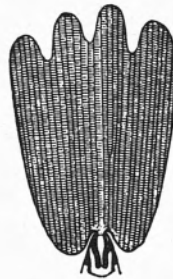
De monderktuigen van de vlinders zijn afgeleid van de bijtende monddelen zoals die van kevers en sprinkhanen. Praktisch bij alle vlinders zijn de bovenkaken zwak ontwikkeld, terwijl het tweede paar kaken vervormd is tot een roltong. De roltong is in rust wanneer zij spiraalvormig opgerold is. De lengte is al naar de familie sterk verschillend. De langste worden bij enkele soorten pijlstaarten. Deze dieren zijn zodoende in staat om de honing te zuigen bij die bloemen waar deze diep in de lange bloemkronen verborgen ligt. Wanneer de vlinders de bloemen bezoeken zorgen zij voor de bestuiving. Het gehoor van de vlinders is goed ontwikkeld. Vlinders horen zeer hoge en voor ons niet waarneembare geluiden.

Het BORSTSTUK bestaat uit drie vergroeide segmenten. Elk segment draagt een paar poten, het tweede en derde segment bovendien nog een paar vleugels. De poten bestaan uit vijf delen, de heup, de dijring, de dij, de scheen en de voet. De voet bestaat uit vijf leedjes, waarvan het laatste twee klauwtjes draagt. De vleugels zijn platte vliezige plooiën waarin aderen liggen. Bij verschillende groepen vlinders zijn de vleugels der wijfjes sterk in grootte achteruitgegaan. Deze achteruitgang kan zo sterk zijn dat nog slechts vleugelstompjes aanwezig zijn terwijl ze bij de madevormige wijfjes der zakjesdragers zelfs volledig zijn verdwenen.

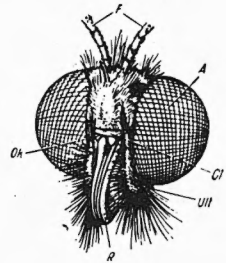
Een fundamenteel verschil tussen de vlinders en de overige insecten wordt gevormd door de schubben die voornamelijk de vleugels bedekken. Het zijn veranderde haren die met een steeltje in een inzinking van de vleugel, het schubzakje, steken. Elke aparte schub bestaat uit twee plaatjes, die aan de rand met elkaar verbonden zijn. Tussenin bevindt zich een holle ruimte, die bij het gewone type gevuld is met lucht. Men onderscheidt grondschubben, dekschubben (die vooral voor de kleur zorgen) en geurschubben die voornamelijk bij de mannetjes ontwikkeld zijn en waarschijnlijk alleen een sexuele betekenis hebben.

Vlinderschubben

Aparte schub

Vooraanzicht van de kop

Het ACHTERLIJF bestaat nog maar uit acht segmenten bij de mannetjes en uit zeven bij de wijfjes in plaats van uit twaalf zoals het oorspronkelijk bij de insecten het geval is.

Het achterlijf bevat bovendien nog de spijsverteringsorganen en is als regel beschud en behaard. Bij de mannetjes van de nachtvinders bevinden zich aan het einde vaak langere bosjes haren; de wijfjes zijn daarentegen vaak wollig behaard om met deze haren de gelegde eitjes te kunnen bedekken. Dikwijls draagt het achterlijf ook geurorganen.

Edward De Weerd

HOE BLAUW IS DE BLAUWE HOEK

Tussen de Nijlensesteenweg en de Voetweg - nu zonder de minste betekenis Zandstraat genoemd - strekt zich een weinig bevolkt stukje Kessel uit dat de naam Blauwenhoek draagt. Reeds in 1730 komt de naam "Bleyenhoek" te Kessel voor. Laten wij aannemen dat "bleyt" toen het beschaafde woord voor blauw was.

In de vorige eeuw en zelfs nog tot rond 1930 stonden er slechts een paar hoeven. 's Avonds was het er bijzonder donker en eenzaam want ieder veld was omzoomd met dichte kanten (een paradijs voor vogels). Nu kan je er hier en daar nog enkele overblijfselen van terugvinden.

Toen de eerste wereldoorlog uitbrak werden de meeste bomen en kanten gerooid, het Belgisch leger zou dan immers de vijand beter zien naderen... en de mensen die geen kolen hadden moesten toch kunnen stoken om het warm te krijgen.

Hoe kwam dit deel van onze gemeente nu aan zijn naam?

Waarschijnlijk moet er aangeknoopt worden met de kleur van de grond.

Je vindt daar namelijk op geringe diepte leem en deze grondsoort is inderdaad blauw-groen van kleur.

In onze jonge jaren haalden wij uit de slootjes wel eens wat leem voor ons metselwerk. Die grachtjes lopen naar de Blauwenhoekloop. De beemd die ten zuiden van de Blauwenhoekloop ligt was vroeger zeer gekend voor de leem die er zit. Al de boeren uit de streek haalden daar hun leem om de dorsvloer te harden en in bijna elke woonkamer brandde toen een Leuvense stoof. Boven de pot moest zulke stoof met leem gedicht worden en door de hitte werd die steenhard.

Op de linkeroever van de Blauwenhoekloop staat nog een oud schilderachtig hoeveke. Onlangs is het nog wit geschilderd. Het is er zeer rustig. Niet te verwonderen dat stadsmensen het als buitenverblijf ingericht hebben, want in de Blauwenhoek vindt je nog rust en ruimte, blauwe lucht als het niet regent en blauwe grond...

Simone Coesemans

STORTEN IN DE KESSELSE NETEVALLEI

Zowat in alle mogelijk kranten heb je voor een paar weken het relaas kunnen lezen over de in aanbouw zijnde stortten voor industriële afval, die andermaal volkomen onwettig en zonder de minste toelating werden aangelegd en voor de zoveelste keer met goedkeuring van burgemeester en schepenen het Kessels natuurpatrimonium verminken.

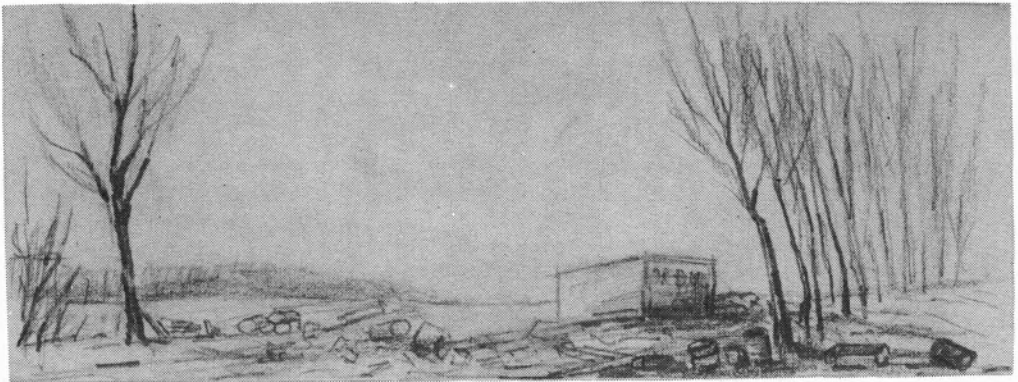
Ingevolge onze actie werd de stortplaats voorlopig afgesloten en een onderzoek van commodo en incommodo ingesteld.

Op het gemeentehuis kwamen 9 bezwaarschriften toe vanwege het Davidsfonds, Heemvrienden, Groencomité, K.W.B. Kessel-centrum, Bond van de Socialisten, e. a.

Dit heeft evenwel niet belet dat burgemeester en schepenen hun dubbelzinnig spel tot het einde toe hebben volgehouden.

Enkel op de steun van gemeenteraadslid G. Van Rompay mochten wij rekenen. Met belangstelling hebben wij nochtans ook uitgekeken naar de houding van enkele andere gemeenteraadsliden waarvan wij zeer goed weten dat ook zij tegen dit stort gekant zijn, doch deze heren hebben blijkbaar alweer hun mond niet durven openen. In ons "christelijk en democratisch" gemeentebestuur - woorden waarmee men o zo gaarne uitpakt - wordt immers eenvoudigweg geen inspraak geduld, zelfs niet door eigen gemeenteraadsliden van de meerderheidspartij!

En in onze Kesselse scholen dan maar duchtig les geven over alle mogelijke vormen van natuurbescherming en milieuhygiene! Maar dat is blijkbaar alleen bestemd voor kleine kinderen, zeker niet voor volwassen politiciers!

Terwijl onze gemeentediensten, door onze akties toch iets gesensibiliseerd reeds heel wat lelijke sluikstortplaatsen netjes hebben opgekuist en met recht en reden iedere sluikstorter met proces-verbaal beboeten, krijgt nu de P.V.B.A. Vanrickstal uit Lier, die dag en nacht tonnen en tonnen industrieafval volkomen onwettig en zonder de minste officiële toelating in de Netevallei stortte, als beloning vanwege burgemeester en schepenen "een gunstig advies" voor de Bestendige Deputatie. Zoals je ziet de kleine man moet betalen terwijl de grote vervuiler door diezelfde overheid beloond wordt.

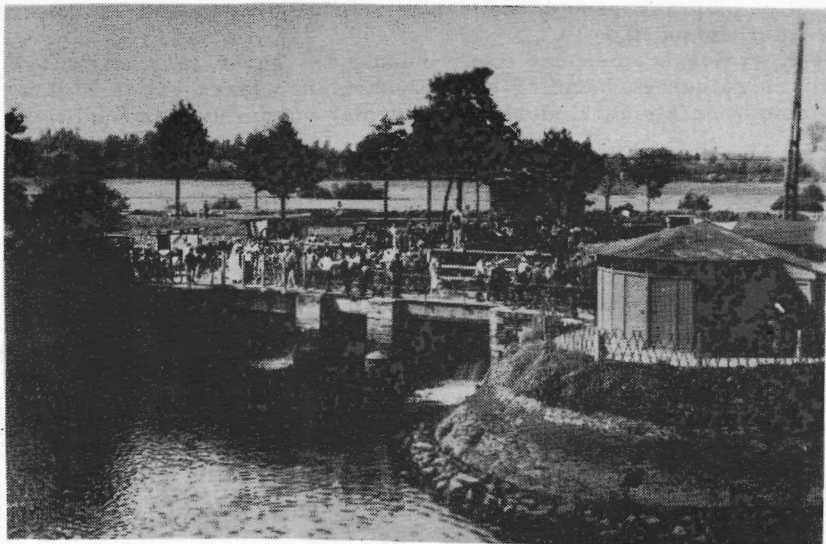
Onze steeds geduldige en vriendelijke houding tegenover de gemeentelijke instanties leidde tot niets. Onze burgemeester zou zelf verteld hebben dat de ingediende bezwaarschriften uiteindelijk maar uitgingen van een klein aantal mensen. Wij weten het dus de leden van het Groencomité, Heemvrienden, Davidsfonds, K.W.B., Socialisten, enz. zijn slechts "quantité négligeable"

Wij hebben ons dus verplicht gezien een volledig dossier over deze aangelegenheid voor te leggen aan de Bestendige Deputatie van de Provincie Antwerpen waarvan raadslid Morrens onlangs nog verklaard heeft dat er geen storten meer kunnen geduld worden in de nabijheid van rivieren. In Duffel wordt het drinkwater voor het gewest Antwerpen uit de Nete betrokken...

Het Groencomité

WAAR EENS ONZE BADPLAATS WAS .....

't Kan verkeren, zei Bredero en het is bijna zo ver. Het eens zo druk bezochte badhuis te Kessel, met zijn destijds riante badplaats, zal, wanneer de stukjes Kregelbeek en Nete gedempt zijn, helaas een badhuis zonder water worden.

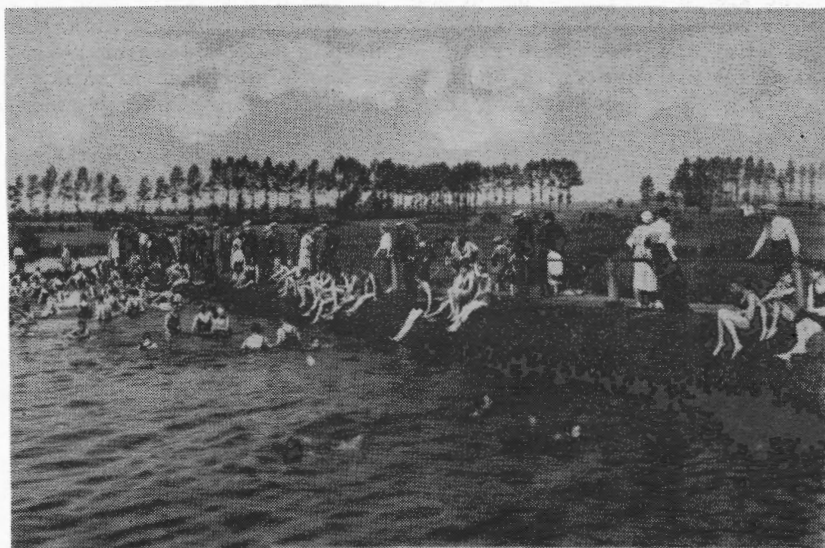

In het jaar 1896 werd door Frans Vranckx, beter gekend als Baaske Vranckx, besloten een badplaats op te richten in de Kleine Nete, bij de grensscheiding Kessel-Emblem, en hij verkreeg hiervoor een concessie van 99 jaar. Hij begon met het plaatsen van houten barakken die in 1897 vervangen werden door het huidige badhuis en toen was Baaske Vranckx voor goed gestart.

In 1913 liet hij zijn zaken over aan zijn zoon August Vranckx en deze breidde zo uit dat zijn badplaats weldra vermaardheid verwierf in gans België. De Lierse zwemclub kwam zich hier te Kessel vestigen. Men richtte allerhande zwemwedstrijden in en er werd ook waterpolo gespeeld. In de jaren 1932/33 werd zelfs een prachtige schaal gewonnen, nl. "De Schaal der Toekomst", uitgelcofd voor de beste waterpolo-ploeg uit het Antwerpse.

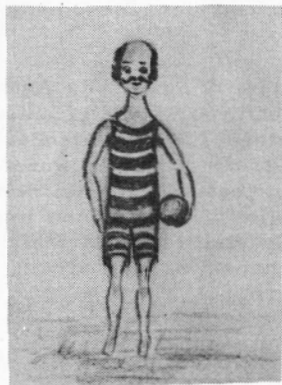
In 1933/34 ging er een uniek zwemfeest door met medewerking van de Antwerpse zwemclub, destijds de sterkste van het land. Ingericht voor een liefdadig doel werd het een succes zonder voorgaande. Men telde toen 3.000 betalende toeschouwers en een extra-autobusdienst Lier-Emblem-Kessel diende te worden ingelegd. Begrijpelijk dat in die tijd de "elite" zich meester begon te maken van onze badplaats en vooral van ons "Maison des Bains". Er kwamen immers graven, kunstschilders en wat weet ik veel om de "Spécialités de la Maison" te proeven. Ook onze grote schrijver Felix Timmermans was met zijn familie een trouwe bezoeker van het Kesselse badhuis.

In 1937/38 kwamen dan de eerste onweerswolken en dit omwille van het Nete-kanaal dat toen voltooid was en alle scheepvaart aan de Kleine Nete ontnam. Van toen af is de Kleine Nete onbevaarbaar geworden door de gedeeltelijke ontmanteling van de bestaande sassen en het uitvallen van de stuwing. De familie Vranckx kreeg echter toelating om zelf te stuwen zodat het zwembad gelukkig kon gered worden. Het was ook in die jaren dat de losplaats van de firma De Vos-Kets aan het sas moest verdwijnen.

In 1945/46 moest de familie Vranckx andermaal vechten voor het behoud van hun badplaats. De deuren der sluizen werden door het Ministerie van Bruggen en Wegen weggebroken hetgeen ten koste van zware lichamelijke en financiële inspanningen door de familie Vranckx diende opgevangen met het plaatsen van balken om de stuwung te behouden.

In 1950 kwam de volledige zaak in handen van de huidige eigenaar Emiel Vranckx of de Miel van 't sas en van toen af, laat het ons maar zeggen, ging het er wat democratischer aan toe met het gevolg dat de snobs verdwenen en het gewone volk kwam. De Miel, zelf arbeider, begreep volkomen dat hij niet alleen moest leven van de zogezegde "elite".

Net zoals zijn vader en grootvader heeft Miel Vranckx moeten strijden voor zijn badplaats en vooral dan in de jaren 1959/60 toen de dijken van de boven-Nete verhoogd werden en men het plan had opgevat de badplaats zelf veel dieper te maken en onder de balken het metselwerk weg te nemen. Dank zij de medewerking van de bijeengeroepen burgemeesters uit alle omliggende gemeenten en van senator Van In, bleef alles zoals het was en werd de badplaats eens te meer gered.

Vijf jaar later d.w.z. in 1965 moest de Miel echter kapituleren, ditmaal niet voor de wet noch voor geplande werken maar omwille van de steeds voortschrijdende industrialisatie van ons gewest met de daaruit voortvloeiende milieuverontreiniging. De heer Vranckx zag dat de planten die in aanraking kwamen

met het water stierven...hoe duizenden vissen dood kwamen aangedreven... dat het water altijd maar donkerder en vuiler werd...zo kon het echt niet verder. De Miel besloot dan maar heel wijselijk, in het belang van de baders, zijn badplaats te sluiten.

Terwijl ik deze kleine reportage uit de mond van Miel Vranckx zelf mocht vernemen, deed ik mij tegoed aan zijn gekende lekkere gueuze (sluikreclame) en zag hoe de Miel door het raam naar het nu nog kolkende water keek, zijn water...waarnaast hij geboren is en met een beetje weemoed in zijn stem hoor ik hem nog zeggen : "Inderdaad, het wordt hier een badhuis zonder water..."

René Douws

KESSEL IN OUDE PRENTKAARTEN

In veertig beelden vastleggen hoe Kessel er uit zag, hoe de mensen hier leefden in de jaren 1870-1930, is een onmogelijke opdracht. Toch menen wij te mogen zeggen dat het resultaat werkelijk onze verwachtingen overtroffen heeft. Je zal het trouwens zelf kunnen merken.

Het boekje is ingedeeld in een vijftal delen. Apart in deze verzameling staat de oudste foto te Kessel opgenomen nl. een foto van het vroegere Kruisaltaar.

Op het eerste gedeelte zien wij een reeks oude dorpszichten. Straten en huizen vertellen ons hoezeer ons dorp van uitzicht veranderde. Kwamen

hierin ook terecht : de verdwenen kastelen Terlaken en Toreven, het oude gemeentehuis, het station, het gasthuis, de huizenrij voor de kerk, café De Kroon en een oud hoevetje gelegen op de Bogaertsheide. Een tweede reeks van 4 foto's behandelt de eerste wereldoorlog : de schachten van het jaar '14, de gesneuvelden en twee merkwaardige foto's over de Duitse bezetting van het fort.

In een derde reeks zien wij de schooljeugd paraderen : de jongensschool (voor 1900), de meisjes (in 1918) en een foto van vier stoere onderwijzers. Hierbij aansluitend staat de gemeenteraad van voor de eeuwwisseling alsmede veldwachter Mariën in groot ornaat.

Komt dan het ontspanningsleven met beelden van het "jongenspatronaat", de artiestenwielrenners "Den Broederband", een zeer leuke foto met de dames der muzikanten (fanfare) en twee foto's over het zwemmen op de Nete.

Kessel is steeds een landbouwdorp geweest, daarom ook foto's over het boerenleven, o.a. op de hoeve de Hel, de Grote Gasthuishoeve, de Spookhoeve en de Spin. Natuurlijk zijn wij onze slijpers niet vergeten. Op verschillende foto's herkennen wij nog vele gezichten!

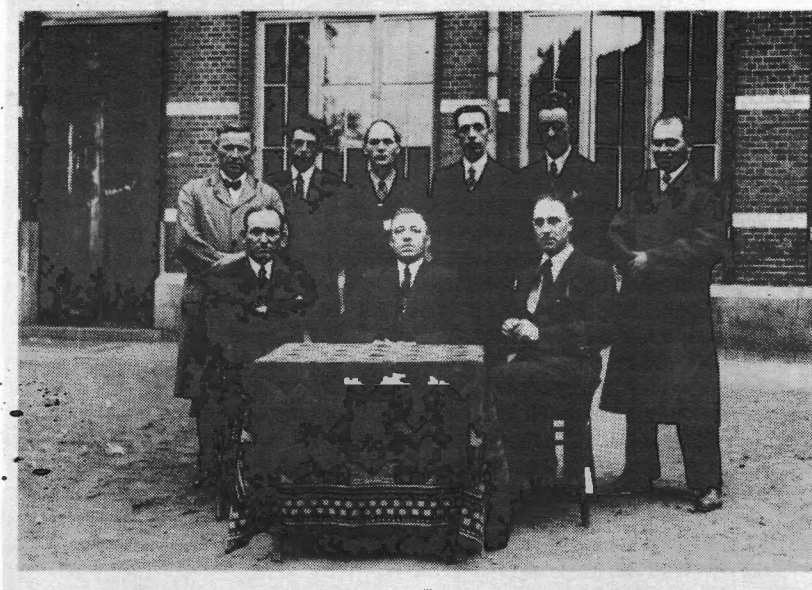
Losstaand van deze verschillende delen volgen nog opnamen in verband met het volksleven (toevenaar Louis van Switsers) en een oude foto van de kerk.

Buiten een kort historisch overzicht van onze gemeente vindt je onder iedere foto heel wat geschied- en heemkundige uitleg die alleszins wetenswaardig is.

Opgelet ! Het boekje wordt slechts in 250 exemplaren gedrukt. Wij menen dat de oplage vlug zal uitgeput zijn ondanks de prijs van F 245. (Van het boekje "De Kesselse Kerken" dat enkele jaren geleden verscheen werden er ongeveer 750 verkocht.) Dus tijdig bestellen in een der plaatselijke boekerijen ofwel bij de leden der Heemvrienden, ofwel door overschrijving

van F 245 op P.R. 5469.58 van Frans Lens,
op bankrekening Bank van Brussel 320/0405228/32 of P.R. 4028.85
van Romain Verreydt of
op bankrekening Bank van Brussel E38/405.166 of P.R. 6037.26
van Herman Van Regenmortel.

Frans Lens

HOE ONZE VOGELSTAND UITBREIDEN ?

Weldra is het winter en zitten wij in de dagen van verveling. Waarom zouden wij dan geen nestje bouwen voor onze vogels in de a. s. lente.

Nu de afschaffing van de vogelvangst een feit geworden is mogen we niet denken dat de weg veilig is voor onze gevleugelde vriendjes. Er worden immers nog vogels illegaal gevangen en insecticides en herbicides zijn wel de grootste vijanden van onze vogels.

Wel bescherm ze alvast door nestkastjes op te hangen !

Het zijn vooral de meesjes, de roodstaartjes, de boomklevers en de boomkruipertjes die de nestkastjes met 32 mm vlieggat bezoeken. Mussen en spreeuwen houden ook van kastjes doch de vlieggaten moeten hiervoor op 46 mm gebracht worden.

Bij het hangen van nestkastjes moet je er op letten dat de vogels vrij in en uit kunnen vliegen. De orientatie zou weinig belang hebben. Nestkastjes diep wegstopt in het groen of klimop blijven dikwijls onbezet. Hang ze dus tegen een muur of kale boomstam. Alleen dient opgelet te worden voor katten. Indien U zelf nestkastjes wenst te bouwen let er dan op dat deksel en bodem los van het lichaam zijn. Timmer ze stevig doch eenvoudig in mekaar.

En vergeet vooral onze vogels in de winter niet te voeren!
 Hang in een boom een stuk spek of een bol vet vermengd met zaden. Deze
 vetstoffen zullen hen beter beschermen tegen de koude.

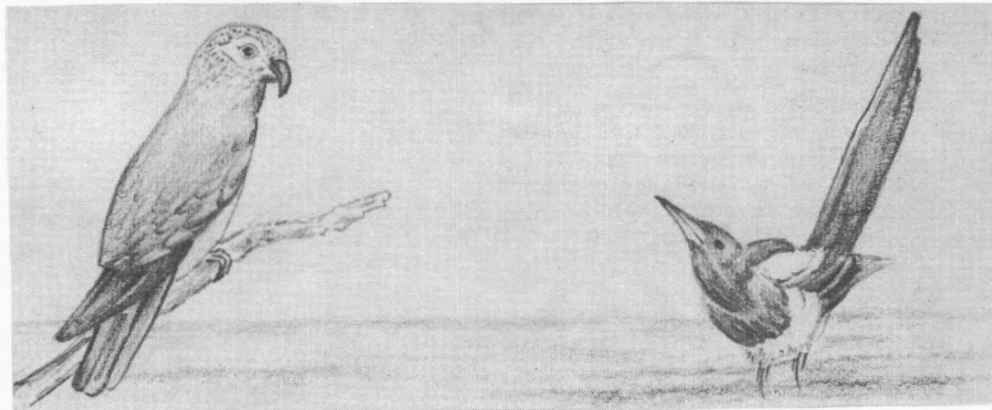
Afmetingen vogelnestjes	Vlieggat	Vlieggat
	32 mm	46 mm
Voorwand	25 x 12 cm	28 x 15 cm
Achterwand en zijwanden	23 x 12 cm	26 x 15 cm
Bodem	13 x 12 cm	15 x 15 cm
Deksel	16 x 16 cm	20 x 15 cm
Ophanglat (dikte 2 à 3 cm)	40 x 5 cm	45 x 5 cm

Ferdinand Geyselings

SPROKKELS UIT DE KESSELSE VOGELWERELD

Midden in de voorbije zomer verkoos de papegaai van haarkapper Lembrechts,
 recht over de kerk, de vrijheid.

Op dit ogenblik, begin december, geniet hij - alle pogingen om hem te van-
 gen ten spijt - nog altijd even uitbundig van die vrijheid en schuimt in ge-
 zelschap van een bende eksters die alle op hem verliefd zijn de streek af.

Bij voorkeur houdt hij zich op naast de Oude Bevelsteenweg in de omgeving
 van het "Loopke".

De algemeen verspreide opvatting dat een papegaai warm moet zitten en al-
 leen zonnabloemzaad eet lapt hij vierkantig aan zijn laars, trekt zich van
 koude of regen niets aan en eet wat de pot verschaft!

Een greep uit zijn menu: beukennoten, maïs uit de kolf, bonen - liefst bonen
 met staken - en de laatste tijd ... spruiten!

Eens dat het echt winter wordt zal hij waarschijnlijk toch moeten kapituleren
 en misschien vraagt hij dan wel ergens beleefd asiel!

SCHOONHEID IN 'T LEVEN

Het is een normaal menselijke plicht in 't leven steeds te streven naar schoonheid. Wie geniet van de schoonheid is gelukkig. Heel het leven van de mens is om zo te zeggen afgestemd op het succes van wat schoonheid. Ga na! Vrouw-lief houdt van een hagelwitte was, stelt er prijs op dat de kinderen netjes en deftig gekleed, proper gewassen en gekamd, schoon naar school gaan. Voor haar geldt de leuze mijn kind, schoon kind!

De boer is tuk op schone beesten in de stal. Schoon voor hem is een rijk voorspelde oogst. Het hart van de werkman is tevreden bij de aflevering van een schoon werk, kwaliteitswerk. Schoon noemen wij het leven der jonkheid dat geestdriftig openbarst en in de bres durft springen voor zijn idealen. Schoon is de herinnering aan de heerlijkheid van vervlogen dagen. Men zegt dat de hoogste schoonheid altijd ligt in de eenvoud. Schoonheid kunt ge altijd vinden in uw naaste omgeving. Het eenvoudige, het alledaagse is mooi maar ge moet er oog voor hebben, er voor geïnteresseerd zijn.

De schoonheid aanvoelen in de natuur is onze eerste stap naar het genieten van alle schoonheid en kunst. Geen bloempje in de wei, geen insect langs de weg, geen vogeltje in de lucht, noch visje in 't water of 't heeft een wonderbare schoonheid en legt getuigenis af van Gods wonderbare schepping.

De grote mensen en vooral de kinderen zijn tegenwoordig vervreemd geraakt van moeder natuur, de enige bron van gezondheid, levenskracht en schoonheid. Te velen verkiezen het artificiele, het kunstmatige boven het echte, de plastic bloemen boven de werkelijke, het neonlicht boven de sterren van de hemel.

Wij hebben als plicht in de school het kind op te leiden tot een zoeker, een minnaar van het ware en het schone:

Wie de schoonheid aanvoelt is een gelukkig mens en zal met Adama van Scheltema vragen :

Schoonheid die in de wereld zijt
Die tussen mensen hangt te beven
Geef ons van uw eenvoudigheid
Geef ons van uw mededeelzaamheid
van uw deemoedigheid
om goed te leven.

Louis Van Rompay

VARIA

Op 26 november werd te Kessel-Statie organist Jan Van Hove in de bloempjes gezet. Reeds van in 1943 staat de Jan in dienst van O. L. Vrouw parochie. Gans belangloos. Ook de boekerij heeft hij vele jaren lang geleid. Door omstandigheden gedwongen gaat hij heen. Kessel-Statie dankt Jan Van Hove van ganser harte om deze dertig jaar prachtige inzet!

Voor de zoveelste keer is er een nieuw klandestien stort in aanbouw tussen de Oude en Nieuwe Bevelsteenweg aan de Lindekensbeek.

Verantwoordelijke uitgevers :

Davidfonds Kessel
Romain Verreydt
Fortstraat, 13
2508 KESSEL

Groencomité Kessel
Herman Van Regenmortel
Salvatorbaan, 9
2508 KESSEL

Heemvrienden
Frans Lens
Berlaarsestwg. 31
2508 KESSEL